

REFLECTIES OP RUSTEN IN DE GEEST

Kees Slijkerman

Kardinaal Suenens schreef in zijn boek *Charismatische vernieuwing en oecumene* een korte kritische opmerking over 'rusten in de Geest'. Hij kreeg daar zoveel reacties op dat hij besloot om onderzoek te doen. Daarop schreef hij er een klein boek over (0229 op www.stucom.nl) dat ook in de colleges van professor Van der Veken aan de Vrije Universiteit in 2002 werd besproken.

Na die bespreking is mijn persoonlijke conclusie de volgende:

- a. Dat mensen soms overweldigd worden door een ervaring van God en daarbij ineens geheel ontspannen gaan liggen (ze vallen zonder zich te bezeren) blijkt in de praktijk een positieve ervaring.
- b. Als mensen in de rij gaan staan om deze ervaring te krijgen dan wordt het minder authentiek. In de menselijke mechanismen die in het werk gesteld worden is dan niet meer zo duidelijk de werking van de Geest te zien.
- c. Als degene die met handoplegging over iemand bidt ook nog eens zachtjes gaat duwen opdat deze gaat vallen in de Geest dan wordt het tijd degene die bidt tot de orde te roepen.

'Pater Tardif, die heel bekend is omwille van zijn dienst van genezing, zegde dat hij besloten had niet in te gaan op het verzoek van mensen die hem vroegen te bidden "opdat zij zouden vallen onder de macht van de Geest". Dat is een gezonde pastorale houding.' Zo schreef kardinaal Suenens op pag. 307 in boek III van 'De Heilige Geest, levensadem van de Kerk' (ISBN 90 75410 14-10).

Prof. Van der Veken had overigens de indruk dat de kardinaal iets té voorzichtig was met zijn beoordeling. Van der Veken was enthousiast over het boekje van prof dr. M. Parmentier getiteld: 'Rusten in de Geest. God houdt ons de spiegel voor', in 1992 uitgegeven door Stichting 'Vuur' (ISBN 90-71571-24-6).

Van der Veken benadrukte eerder al in zijn colleges dat - in mijn woorden weergegeven - de doorbraak van de Geest in iemands leven uiteraard de hele persoon raakt, inclusief de psyche, de emoties en het hele lichaam. Uiteraard bewerkt dat zichtbare verschijnselen. Het getuigenis hieronder is daar een mooi voorbeeld van.

Genoemde boeken:

- Het hele boek Rusten in de Geest van kardinaal Suenens staat sinds 2008 op www.stucom.nl als 0229.
- Over 'De Heilige Geest, levensadem van de Kerk' staat meer op www.stucom.nl in de documenten 0238, 0069, 0067 en 0062.
- Het boek 'Rusten in de Geest. God houdt ons de spiegel voor', van Parmentier, is uitverkocht.

Een persoonlijk getuigenis.

MIJN 'GEHEIM' EN RUSTEN IN DE GEEST

Er zijn momenten dan kijk je terug. Je vraagt je af: hoe is het nu eigenlijk allemaal gegaan? We gaan dus even terug in de tijd. Het is 1982, ik ben 17 jaar en heb ongeveer een maand geleden voor het eerst een jongerenweekend van de Charismatische Vernieuwing op kasteel Croy meegemaakt. En ik realiseer me dat ik er heel anders van terug ben gekomen dan dat ik er naar toe ben gegaan. Ik heb iets bijzonders mogen ervaren van God. Het was een liefde die ik nog nooit eerder had gevoeld.

DE ANGST BLEEF TERUGKOMEN

Twee jaar daarvoor in 1980 was ik 15 jaar, ik realiseer me dat ik toen veel nadacht over leven en dood. Nu weet ik dat je in algemene zin als adolescent niet de gemakkelijkste vragen te beantwoorden hebt, maar het ging

toen dus niet zo goed met mij. Steeds vaker besepte ik dat ik een angst voor de dood had. Nu was ik in mijn jeugd verschillende keren met de dood geconfronteerd. In die tijd verongelukten vlak achter elkaar een nichtje van mij van 18 jaar en een jongen uit mijn klas

van 14 jaar. De angst voor doodgaan werd in die tijd een last, een naar gevoel, dat gepaard ging met een steeds groter wordende bedreiging. Ik heb deze angst als een groot geheim ervaren. Soms dacht ik er niet aan, moest studeren en had mijn hobby's: trompet spelen en volleyballen. Maar de angst bleef terugkomen. Ik weet nog dat het op een avond zo sterk was dat ik het uitzweette en ik niet meer wist waar ik het zoeken moest. Ik ben toen op mijn knieën gegaan. Voor mij was geen andere mogelijkheid meer dan tot God te spreken. Voor mij was zijn bestaan toen geen zekerheid. Ik heb Hem toen uitgedaagd door te zeggen dat als Hij echt bestond Hij het dan maar aan mij moest laten zien. Later heb ik mijn angst ook nog in vertrouwen aan mijn ouders verteld. Ze relativeerden; reageerden met dat ik gezond was. Door het te vertellen was er iets van de druk weg maar de angst bleef en werd niet minder.

Mijn moeder was in die tijd actief in een paar gebedsgroepen in Haaksbergen en omgeving, in Twente. Ze had contact met mensen uit Neede, ook een dorp daar in de buurt van Haaksbergen, die naar kasteel Croy in Brabant waren verhuisd. Op een foldertje las ik dat er in dat kasteel weekenden werden gegeven. Ik heb toen een dergelijk weekend bezocht.

Een jaar later - ik was ondertussen lid van een gebedsgroep - vraagt de leider van de gebedsgroep mij of ik een keer mee wil naar een avond in conferentieoord De Bron in Dalfsen. Ik dus mee naar die avond. De zaal zit naar mijn idee helemaal vol en er worden liederen gezongen. In de loop van de avond wordt er een oproep gedaan om voor je te laten bidden. Er stond een hele rij met mensen en ik heb me aangesloten. Eenmaal op het podium werd er gevraagd waar ik gebed voor wilde, na een of twee vragen heb ik de microfoon gepakt

en mij omgedraaid naar de zaal, waarop ik in het kort dit bovenstaande heb verteld. Nadat ik ermee klaar was werd er gebeden en tijdens het uitspreken van het gebed kwam ik in de rust van de Geest. Ik kon tijdens dat bidden niet meer op mijn voeten staan en viel achterover. Tegelijkertijd werd ik opgevangen.

HELENDE OLIE

Nu, achteraf, bedenk ik dat het veel overeenkomsten had met die keer dat ik in kasteel Croy de Heilige Geest ontving. Op de grond liggend wist ik eerst niet wat er gebeurde maar later werd ik me er steeds meer van bewust. Nu kan ik het vertalen, het was alsof er in mij een groot herstel bezig was. Het zou vergeleken kunnen worden met het opnieuw starten van een computer. Bij een heleboel levenservaringen werden de gevoelens die bij die levenservaringen hoorden als het ware bedwelmd in de Heilige Geest. Alsof er een helende olie in trekt en je bijna direct de uitwerking ervan bemerkt.

Ik weet niet hoe lang ik daar heb gelegen, zeker een kwartier. Het was een zodanige speciale ervaring dat het voor mij nog langer had mogen duren en ik weet dat ik een sterk verlangen had om bij God te zijn. Later in mijn leven ben ik mij bewust geworden dat een stap naar God zetten ook heel anders kan voelen. Ik heb het vaak moeilijk gevonden om mij over te geven en kwetsbaar te zijn.

Een à twee keer heb ik nog een dergelijke ervaring meegemaakt. Zoals ik het zie is de werking van de Heilige Geest zo sterk dat ik niet kon blijven staan. Als je het voor het eerst meemaakt dan komt het heel vreemd over, maar als je God leert vertrouwen krijg je in de Geest meer kennis en dan wordt het heel natuurlijk.

G.S. #

Dit artikel is met toestemming overgenomen uit Bouwen aan de Nieuwe Aarde, september 2003 (www.kcv-net.nl).

Dit is document 0142 op www.stucom.nl.